

مقاله علمی - ترویجی

تکنیک‌های ارزیابی ظرفیت باربری
پی سطحی زبر با روش خطوط
مشخصه‌ی تنش

شروین احمدی (نویسنده مسئول)

دانشجوی دکتری مهندسی ژئوتکنیک، گروه مهندسی عمران،
 واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران،
 St_sh_ahmadi@azad.ac.ir

محسن کمالیان

استاد، پژوهشکده مهندسی ژئوتکنیک، پژوهشگاه بین‌المللی
زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله، تهران، ایران

فرج‌اله عسکری

دانشیار، پژوهشکده مهندسی ژئوتکنیک، پژوهشگاه بین‌المللی
زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله، تهران، ایران

۱ - مقدمه

واریکسون و درشر [۱۹] را نیز می‌توان از محققین مهمی بر شمرد که ظرفیت باربری پی سطحی را با استفاده از تفاضل محدود و المان محدود مورد بررسی قرار دادند.

سوکولفسکی [۲۰] از اولین محققینی بود که روش مشخصه‌های تنش را در بررسی ظرفیت باربری پی سطحی مورد توجه قرار داد. پس از اوی محققین متعددی [۲۱-۳۹] این روش را دنبال کردند. مارتین [۳۱، ۲۸، ۲۱]، کومار و موہان رائو [۲۲-۲۳]، کومار [۲۴-۲۵]، کومار و گاش [۲۷]، بولتن و لو [۳۰]، سان و همکاران [۲۹]، اسمیت [۲۶]، کازابلانکا و همکاران [۳۲]، کاسکونه و کازابلاتکا [۳۳] و در ایران کمالیان و همکاران [۳۴-۳۵]، کمالیان [۳۷-۳۶]، جهان‌الدیش و کشاورز [۳۸]، کشاورز و همکاران [۳۹] از جمله محققینی هستند که در این حوزه پژوهش و گراف‌ها و جدول‌های کاربردی را ارائه کردند.

مزیت مهم روش مشخصه‌های تنش بر دیگر روش‌ها، سادگی و سرعت عمل آن است. نه به مشبندی خاک نیاز است و نه به

برآورد ظرفیت باربری پی سطحی از موضوعات مهم در حوزه‌ی مهندسی پی محسوب می‌شود. روش‌های متعددی می‌تواند در محاسبه‌ی ظرفیت باربری پی سطحی مورد استفاده قرار گیرد. از جمله می‌توان به روش تعادل حدی^۱، روش‌های تحلیل حدی مز ز پایین و بالا^۲، روش‌های عددی تفاضل محدود^۳، اجزای محدود^۴ و روش مشخصه‌های تنش^۵ اشاره کرد.

ترزاچی [۱]، تیلور [۲]، مایر هووف [۳] و ریچاردز و همکاران [۴] از مهم ترین محققینی هستند که روش تعادل حدی را به کار گرفتند و جدول‌های و گراف‌هایی کاربردی ارائه کردند. فزانه و همکاران [۵-۶]، جیاج و همکاران [۷]، لیامین و اسلون [۸-۹]، عسکری و فزانه [۱۰]، کومار و خطری [۱۱-۱۲]، کومار و کوزر [۱۳] و لیامین و همکاران [۱۴] نیز از مهم ترین محققینی هستند که ظرفیت باربری پی سطحی را با استفاده از روش آنالیز حدی مز ز پایین و بالا برآورد کردند. گریفیتس [۱۵]، فریدمن و بورد [۱۶]، لوکیدیس و سالگادو [۱۷]، مانوهران و داسگوبتا [۱۸]

مشخصه‌های تنش در بررسی اثر زبری بر ظرفیت باربری لرزه‌ای پی امروزه با چه چالش‌هایی روبرو است؟ طبیعتاً ابتدا فرمول‌بندی ریاضی روشن مشخصه‌های تنش به اختصار تشریح خواهد شد.

۲- فرمول‌بندی ریاضی روشن مشخصه‌های تنش

معادلات تعادل حاکم بر میدان تنش ناحیه‌ی خمیری شده در حل مسائل ظرفیت باربری با استفاده از روشن مشخصه‌های تنش برای یک محیط چسبنده-اصطکاکی به صورت زیر بیان می‌شود:

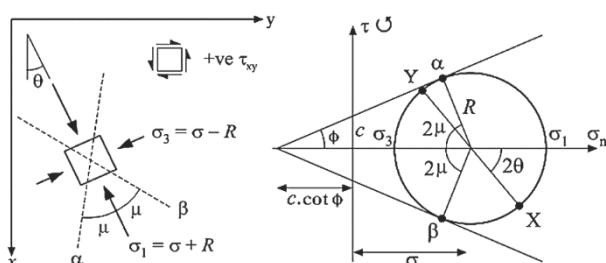
$$\frac{\partial \sigma_{xx}}{\partial x} + \frac{\partial \tau_{xy}}{\partial y} = \gamma \cos \epsilon \quad (1)$$

$$\frac{\partial \tau_{xy}}{\partial x} + \frac{\partial \sigma_{yy}}{\partial y} = \gamma \sin \epsilon$$

در روابط فوق، γ بیانگر وزن مخصوص خاک و عنشان دهنده‌ی زاویه‌ی نیروی حجمی با راستای قائم است. در روش مشخصه‌های تنش سوکولفسکی [۲۰] فرض بر آن است که تمامی نقاط ناحیه‌ی خمیری خاک در وضعیت تسلیم قرار دارند. با استفاده از دایره‌ی موهر نشان داده در شکل (۱) و معیار گسیختگی موهر-کولمب ارائه شده در رابطه‌ی (۲)، مؤلفه‌های تنش در صفحه xy را می‌توان در هر نقطه درون میکروبی خاک با استفاده از متغیرهای σ و θ به صورت روابط (۳) بیان کرد:

$$(\sigma_{xx} - \sigma_{yy})^2 + 4\tau_{xy}^2 = R^2 = (\sigma_{xx} + \sigma_{yy} + 2c \times \cot \phi)^2 \sin^2 \phi \quad (2)$$

$$\begin{aligned} \sigma_{xx} &= \sigma + R \cos 2\theta \\ \sigma_{yy} &= \sigma - R \cos 2\theta \\ \tau_{xy} &= R \sin 2\theta \end{aligned} \quad (3)$$

شکل (۱): دایره‌ی موهر تنش‌ها، موقعیت تنش اصلی حداقل و مشخصه‌های α و β در دستگاه مختصات کارتزین [۲۸].

مدل‌های رفتاری پیچیده. نتایج حاصله از این روش چنان‌که بعداً خواهد آمد، معمولاً حکم یک پاسخ حد پایین را دارد [۳۷-۳۴]. در شرایطی خاص و ایده‌آل نیز پاسخ دقیق مسئله را به دست می‌دهد [۲۱].

از مباحث مهم مرتبط با ظرفیت باربری پی سطحی طی دو دهه‌ی اخیر، چگونگی کاهش آن در شرایط بارگذاری لرزه‌ای است. کومار و موہان رائو [۲۳-۲۲] از اولین محققینی بودند که ظرفیت باربری لرزه‌ای پی سطحی را در شرایط استقرار بر روی زمین افقي [۲۲] و شب بی‌نهایت [۲۳] مورد بررسی قرار دادند. نتیجه‌ی این مطالعات گراف‌هایی کاربردی بود که ضرائب ظرفیت باربری لرزه‌ای را بر حسب مشخصات مقاومتی خاک و شتاب زلزله ارائه می‌کرد. کمالیان و همکاران [۳۵-۳۴] این مطالعات را دنبال کردند و اثرات تغییر شب فشار تماس کف پی [۳۴] و همچنین استقرار در مجاورت شب [۳۵] را بررسی و با نتایج کومار و موہان رائو [۲۳-۲۲] مقایسه کردند. کارهای تجربی و عددی ثبت شده در ادبیات فنی کم و بیش نشان داده است که عامل زبری اثرات قابل ملاحظه‌ای بر ظرفیت باربری پی دارد [۱۱، ۱۳، ۲۱، ۲۴، ۲۸-۲۶].

مارتین [۲۱ و ۲۸]، کومار [۲۵-۲۴]، کومار و گاش [۲۷] و اسپیت [۲۶] از محققینی بودند که با روشن مشخصه‌های تنش اثر زبری کف پی را بر ظرفیت باربری استاتیکی بارزه‌ای آن مورد بررسی قرار دادند. فرضیات این محققین و قهراً نتایجی که به دست آورده‌اند با یکدیگر متفاوت بوده است. از مهم‌ترین موضوعات مطرح هنگام بررسی نقش زبری، غیریکتواختی شب فشار تماس کف پی است [۲۱، ۲۸-۲۷]. کومار و گاش [۲۷] تغییرات شب فشار تماس را به صورت خطی و سه‌می پیش‌فرض و مسئله را برای پی حلقوی حل کردند. مارتین [۲۱ و ۲۸] اما بدون آنکه به چنین پیش‌فرضی نیاز داشته باشد، مسئله را حل نمود.

مقاله‌ی حاضر بر آن است تا مهم‌ترین کارهای ثبت شده در ادبیات فنی را راجع به کاربرد روش مشخصه‌های تنش در ارزیابی ظرفیت باربری پی دارای کف زیر مورد بررسی قرار دهد. در پی یافتن پاسخ، این سؤال مهم است که به کارگیری روش

۳- روش‌های مختلف حل مسئله‌ی زبری

به طور کلی برای خاک زیر پی زبر دو مکانیسم گسیختگی پیشنهاد شده است. در مکانیسم اول هیچ کدام از مشخصه‌های β به کف پی نمی‌رسند، بنابراین در این حالت یک گوهی غیرخمیری کامل در زیر پی تشکیل می‌شود. در مکانیسم دوم برخی از مشخصه‌های β به کف پی رسیده و در این حالت گوهی غیرخمیری به صورت ناقص و تنها در بخشی از کل عرض پی ایجاد می‌گردد [۲۸-۲۹]. لازم به ذکر است که نوع مکانیسم گسیختگی به مقادیر زاویه‌ی اصطکاک داخلی خاک (φ) و پارامتر نسبت بار ($B/\gamma = q + ccot\varphi$) بستگی دارد [۲۹].

به طور معمول برای هر دو مکانیسم بیان شده در وضعیت استاتیکی یا لرزه‌ای فرض می‌شود که نسبت تنش برشی (τ_{xy}) به تنش نرمال (σ_x) یا همان شب فشار تماس کف پی در تمام طول سطح تماس پی و خاک یکنواخت بوده، که البته فرضی ساده‌کننده است. برای یک پی زبر در وضعیت استاتیکی نشان داده شده که نسبت τ_{xy} به σ_x در مرکز پی برابر صفر بوده و در فاصله‌ای قبل از لبه پی از هر طرف آن به حداقل مقدار خود می‌رسد [۱۶]. تنش برشی در سطح تماس پی و خاک تنها می‌تواند برای یک پی زبر وجود داشته باشد، با این حال برای یک پی زبر در وضعیت لرزه‌ای به سادگی نمی‌توان تأیید کرد که نسبت تنش برشی به تنش نرمال در تمام طول سطح تماس پی و خاک یکنواخت باقی بماند [۲۳]. بررسی‌های اخیر [۳۴، ۳۷، ۲۱] نشان داده که نحوه‌ی توزیع نسبت مؤلفه‌ی مماسی بر مؤلفه‌ی قائم فشار تماس در کف پی، ظرفیت باربری پی‌ها را متأثر می‌سازد و توزیع یکنواخت یا غیر یکنواخت آن در کف پی می‌تواند بر روی ظرفیت باربری پی تأثیرگذار باشد. بنابراین، یکنواختی یا غیر یکنواختی شب فشار تماس کف پی از موضوعات مطرح در بررسی نقش زبری بر ضرایب ظرفیت باربری محسوب می‌شود که در ادامه به آن پرداخته شده است.

۱-۳- شب فشار تماس یکنواخت در کف پی

۱-۱-۱- زبری به صورت شب فشار تماس

در محاسبه‌ی ضرایب ظرفیت باربری فرض بر آن است که هر

به طوری که:

$$R = \sigma \sin \varphi + c \cos \varphi \quad (4)$$

در روابط فوق، R شاعع دایره‌ی موهر، σ متوسط تنش‌های اصلی حداکثر و حداقل و θ بیانگر زاویه‌ی تنش اصلی حداکثر (σ_1) با محور قائم است (شکل ۱).

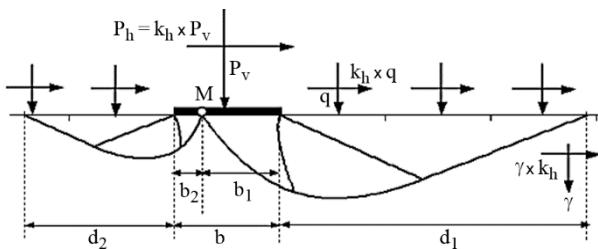
با پیروی از فرآیندهای استاندارد آنالیز معادلات دیفرانسیل جزئی (PDE) [۴۰] می‌توان نشان داد که این سیستم در دو امتداد مشخصه‌ی متماز زیر هیپربولیک است [۴۱، ۲۸]:

$$\frac{dy}{dx} = \tan[\theta \mp (\pi/4 - \varphi/2)], \quad (\pi/4 - \varphi/2 = \mu) \quad (5)$$

علامت‌های بالا و پایین در رابطه‌ی (5) به ترتیب بیانگر روابط مشخصه‌های α و β است که این خطوط به صورت شماتیک در شکل (۱) نشان داده شده‌اند. این روابط نشان‌دهنده‌ی جهت مشخصه‌های α و β در صفحه‌ی (x, y) بوده و امتداد این خطوط صفحاتی را نشان می‌دهد که بر روی آنها معیار گسیختگی موهر-کولمب ارضاء می‌شود [۴۱]. دستگاه معادلات نوشته شده در سیستم مختصات کارتزین را می‌توان در دستگاه مختصاتی که مشخصه‌های α و β محورهای آن را تشکیل می‌دهند به صورت زیر بازنویسی کرد [۳۶]:

$$\begin{aligned} & -\sin 2\mu \frac{\partial \sigma}{\partial s_\alpha} + 2R \frac{\partial \theta}{\partial s_\alpha} + \\ & \gamma \left[\sin(-\varepsilon + 2\mu) \frac{\partial x}{\partial s_\alpha} + \cos(-\varepsilon + 2\mu) \frac{\partial y}{\partial s_\alpha} \right] = 0 \\ & \sin 2\mu \frac{\partial \sigma}{\partial s_\beta} + 2R \frac{\partial \theta}{\partial s_\beta} + \\ & \gamma \left[\sin(-\varepsilon - 2\mu) \frac{\partial x}{\partial s_\beta} + \cos(-\varepsilon - 2\mu) \frac{\partial y}{\partial s_\beta} \right] = 0 \end{aligned} \quad (6)$$

دستگاه معادلات (6) در واقع نقطه‌ی شروع حل مسائل تعادل خمیری در محیط‌های خاکی دو بعدی با استفاده از روش مشخصه‌های تنش است [۳۶]. نحوه‌ی استفاده از روش مشخصه‌های تنش توسط سوکولفسکی [۲۰]، لارکین [۴۲]، جیمز و برانسبي [۴۳]، گراهام [۴۴]، لی و هرینگتون [۴۵]، بولتن و لو [۳۰] و کومار و موهان راؤ [۲۲-۲۳] به تفصیل بیان شده است.

شکل (۲): تصویر شماتیک وضعیت بارگذاری لرزه‌ای پی نواری [۳۴].

است که در این شرایط برای جلوگیری از ناپایداری عددی، مقدار سربار برابر عدد کوچکی قرار داده می‌شود. برای حل مسئله از لبه‌ی سمت راست پی، شرایط مرزی در زیر و سطح آزاد زمین مجاور پی به ترتیب با روابط (۸) و (۹) تعریف می‌شود [۳۴، ۲۲]:

$$\theta_f = 0.5 \left[\sin^{-1} \left(\frac{\sin \delta}{\sin \varphi} \right) + \delta \right] \quad (8)$$

$$\theta_{gr} = 0.5 \left[\pi - \sin^{-1} \left(\frac{\sin \delta}{\sin \varphi} \right) + \delta \right] \quad (9)$$

به منظور محاسبه‌ی ضریب ظرفیت باربری N_q فرض بر آن است که محیط فاقد وزن و چسبندگی بوده و تنها دارای سربار است ($q \neq 0, c = 0, \gamma = 0$). معادلات دیفرانسیل تعادل در محیط بی‌وزن از نوع همگن و مکانیسم گسیختگی توده‌ی خاک یک طرفه است و حل مسئله از لبه‌های سمت راست و چپ پی فشار تماس یکنواختی برای زیر پی به دست می‌دهد. برای حل مسئله، با توجه به شرایط مرزی مشابه با محاسبه‌ی ضریب N_γ ، مسئله از لبه‌های سمت راست و چپ پی حل و کمترین مقدار به دست آمده به عنوان ظرفیت باربری پی معرفی می‌شود. سپس، ضریب N_q به کمک رابطه‌ی (۱۰) محاسبه می‌شود [۳۴]:

$$N_q = q_v / q \quad (10)$$

در تعیین ضریب ظرفیت باربری N_q نیز فرض بر آن است که محیط فاقد وزن و سربار بوده و تنها دارای چسبندگی است ($q = 0, c \neq 0, \gamma = 0$). در این حالت روش حل مانند شرایط تعیین ضریب N_q است، با این تفاوت که به هنگام حل مسئله از لبه‌ی سمت راست پی، شرایط مرزی برای زیر و سطح آزاد زمین مجاور پی به ترتیب مطابق روابط (۱۱) و (۱۲) تعریف می‌شود [۳۴]:

سه عامل نیروی حجمی (۷)، سربار وارد بر سطح آزاد مجاور پی (q) و شیب بار یا همان شیب فشار تماس کف پی (δ_f)، با راستای قائم زاویه‌ای یکنواخت و متناسب با ضریب افقی شتاب زلزله برابر $\tan^{-1}(k_h)$ می‌سازند. بنابراین، لحظه کردن زوایای مختلف برای نیروی کل یا برآیند فشار تماس زیر پی به نوعی می‌تواند مدلی از زیری یکنواخت برای پی تلقی شود که با افزایش یا کاهش آن، از مقدار زیری بالقوه‌ی بسیج شده در کف پی کاسته و یا بر مقدار آن افزوده می‌شود. کمالیان و همکاران [۳۴] ضرایب ظرفیت باربری لرزه‌ای پی نواری مستقر بر زمین افقی را ابتدا با فرض بیشینه مقدار شیب فشار تماس و سپس برای مقادیر کمتر از آن محاسبه کردند. برای حل مسئله، زاویه‌ی تنش اصلی حداکثر با راستای قائم در کف پی (θ_f) متناسب با زاویه‌ی δ اصلاح و نسبت $\frac{2}{3}, \frac{1}{2}, \frac{1}{3}$ و یک انتخاب شد [۳۴]. در ادامه، ابتدا نحوه‌ی تعیین ضرایب ظرفیت باربری تشریح و سپس اثرات ناشی از تغییر شیب فشار تماس کف پی بر این ضرایب بررسی شده است.

آرایش خطوط مشخصه در وضعیت بارگذاری لرزه‌ای نامتقارن است و حل مسئله از لبه‌های سمت راست یا چپ پی پاسخ یکسانی به دست نمی‌دهد. بنابراین، مطابق شکل (۲) ابتدا مسئله با فرض مقدار اولیه‌ای برای پهناهی ناحیه‌ی خمیری در مجاورت لبه‌ی راست پی (d_1) حل و فشار تماس و پهناهی ناحیه‌ی خمیری نیمه‌ی راست کف پی (b_1) محاسبه می‌شود. سپس با توجه به یکسان بودن مقدار میانگین تنش‌های اصلی در نقطه‌ی M ، مسئله با فرض همان مقدار اولیه‌ی d_1 این بار از لبه‌ی سمت چپ پی حل و پهناهی نواحی خمیری d_2 و b_2 اصلاح می‌شود. در نهایت، عرض نهایی پی از جمع دو مقدار b_1 و b_2 حاصل می‌شود و پس از محاسبه‌ی میانگین مؤلفه‌ی قائم فشار تماس زیر پی (q_v)، ضریب ظرفیت باربری N_γ با استفاده از رابطه‌ی (۷) به دست خواهد آمد [۳۴]:

$$N_\gamma = q_v / (0.5 \times b \times \gamma) \quad (7)$$

در تعیین ضریب N_γ فرض بر آن است که محیط وزین و فاقد سربار و چسبندگی است ($q = 0, c = 0, \gamma \neq 0$). لازم به ذکر

لازم به ذکر است که این مسئله به تفصیل در ادبیات فنی [۳۴] مورد بحث و بررسی قرار گرفته است.

نتایج نشان می‌دهد که مقادیر ضرایب N_q و N_γ در تمام حالات از مقادیر نظری آنها در وضعیت استاتیکی کوچک‌تر هستند. همچنین، شب بار وارد بر کف پی نیز ظرفیت باربری لرزه‌ای پی را متأثر می‌سازد. با افزایش شب بار کف پی و نزدیک شدن آن به راستای افقی و یا بهنوعی با کاهش زبری یکنواخت در کف پی، از مقادیر ضرایب N_q و N_γ به طور پیوسته کاسته می‌شود. به عبارت دیگر، هرچقدر شب بار فشار تماس کمتر و راستای آن به محور قائم نزدیک‌تر باشد، ظرفیت باربری لرزه‌ای پی بزرگ‌تر خواهد بود. بنابراین، مشابه با حالت بارگذاری استاتیکی، با افزایش شب فشار تماس یا بهنوعی با کاهش زبری از مقدار ظرفیت باربری قائم کاسته خواهد شد [۴۷، ۳۴].

۳-۱-۲- زبری کامل با لاحاظ کردن گوهی منحنی شکل غیرخمیری در کف پی

در نظریه‌های موجود در ادبیات فنی، برای تعیین ضریب N_γ عموماً از یک مکانیسم گسیختگی دوطرفه بدون گوهی غیرخمیری برای پی صیقلی و یک گوهی مثلثی غیرخمیری برای پی زبر استفاده شده است [۲۵]. در حالت اخیر، زاویه‌ی گوهی مثلثی نسبت به راستای افق به طور معمول از $\varphi = \pi/4 + \varphi/2$ تا $\varphi = 0$ [۳] متغیر در نظر گرفته شده است. زاویه‌ی اصطکاک بسیج شده در امتداد سطح تماس خاک و پی برای یک پی نواری کاملاً زبر به تدریج از مقدار صفر در مرکز پی تا $\varphi = 0$ در لبه‌ی پی افزایش می‌یابد [۳، ۱۶]. از آنجایی که بزرگ‌ای اصطکاک بسیج شده در لبه‌های پی برابر است، بنابراین (۱) مرز گوهی غیرخمیری باید مماس با امتداد کف پی از هر لبه‌ی آن شروع شود و (۲) در امتداد صفحه‌ی قائم گذرنده از مرکز پی نباید تنفس برشی به وجود بیاید و مرز گوهی مثلثی با محور تقارن پی نیز باید زاویه‌ای برابر $\varphi = \pi/4 - \varphi/2$ باشد [۲۵]. این دو شرط نمی‌تواند به طور هم‌زمان توسط گوهی مثلثی در زیر پی ارضاء شود، بلکه با ملاحظه کردن گوهای با خطوط گسیختگی منحنی شکل ارضاء خواهد شد. این خطوط، مماس با

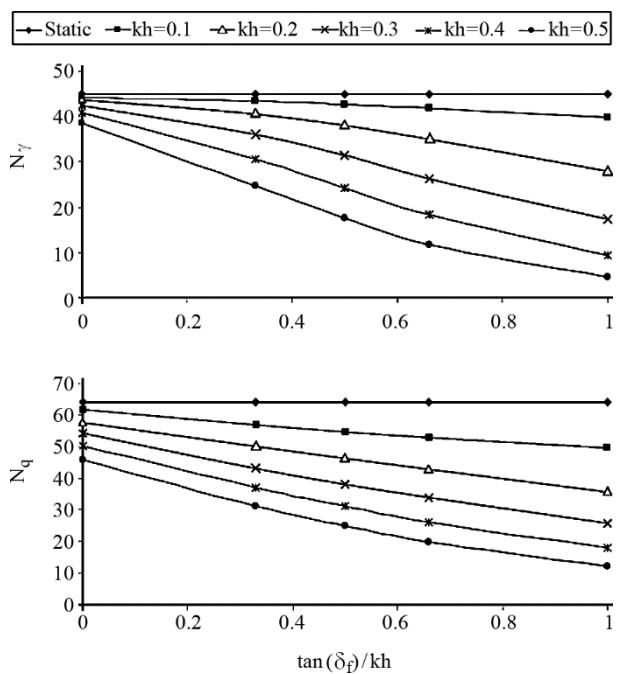
$$\tau_{xy}/\sigma_x = R \sin 2\theta_f / (\sigma + R \cos 2\theta_f) = k_h \quad (11)$$

$$\Theta_{gr} = \pi/2 \quad (12)$$

به دلیل وجود چسبندگی در رابطه‌ی (۱۱)، زاویه‌ی θ_f به میانگین تنش‌های اصلی زیر پی وابسته است. در این حالت، مسئله با تبدیل محیط چسبنده به دانه‌ای معادل با سرباری برابر $c \cot \varphi$ به کمک قضیه‌ی حالات مرتبط [۴۶] و با فرض مقدار اولیه‌ای برای θ_f از لبه‌های سمت راست و چپ پی حل می‌شود. کمترین مقدار فشار تماس به دست آمده در حل مسئله از لبه‌های سمت راست و چپ پی به عنوان ظرفیت باربری پی معرفی می‌شود. در نهایت، ضریب N_c به کمک رابطه‌ی (۱۳) محاسبه می‌شود [۳۴]:

$$N_c = q_v / c \quad (13)$$

تغییرات ضرایب ظرفیت باربری با ضریب افقی شتاب زلزله و شب بار کف پی تنها برای ضرایب N_γ و N_q به ازای $\varphi = 40^\circ$ در شکل (۳) نشان داده شده است، زیرا مقادیر زوایای نیروی حجمی و سربار وارد به سطح آزاد زمین با راستای قائم تنها در ارزیابی تغییرات ضرایب اخیر متغیر است و مقادیر آنها با توجه به اصل جمع آثار قوا^۷ در محاسبه‌ی ضریب N_c برابر صفر است.

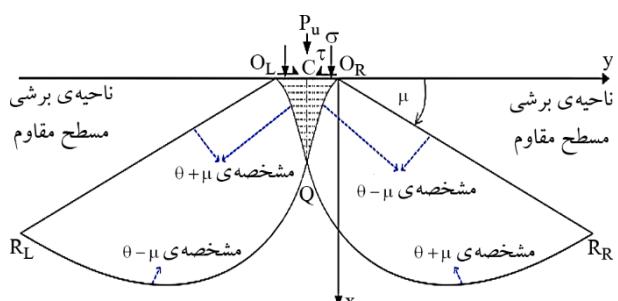
شکل (۳): تغییرات N_γ و N_q با ضریب افقی شتاب زلزله و شب بار کف پی برای خاک با $\varphi = 40^\circ$ [۳۴].

تعادل کلی قائم گوهی غیرخمیری CQO_R به دست آورد [۲۵]. بولتن و لو [۳۰]، با استفاده از روش مشخصه‌های تنش و با ملحوظ کردن گوهی مثلثی غیرخمیری در زیر پی، ضرایب N_q و N_γ را برای پی‌های نواری و مدور زیر محاسبه کردند. در این حالت فرض شده است که اصطکاک بین پی و خاک موجب ایجاد گوهی مثلثی الاستیکی در زیر پی می‌شود که این گوهه با راستای افق زاویه‌ای برابر $\varphi/2 + 4/\pi$ می‌سازد و مقدار اصطکاک بسیج شده در امتداد سطح شبیدار گوه برابر φ است [۳۰]. مقایسه‌ی نتایج به دست آمده توسط کومار [۲۵] و بولتن و لو [۳۰] برای پی‌های زیر نشان داد که اتخاذ گوهی مثلثی در زیر پی، مقدار ضریب ظرفیت برابری N_γ را به ازای $> 25^\circ$ محافظه کارانه به دست می‌دهد و اختلاف جواب‌های آن‌ها با افزایش مقدار زاویه‌ی اصطکاک داخلی خاک بیشتر نیز می‌شود. همچنین، مقدار ضریب N_γ به دست آمده توسط بولتن و لو [۳۰] با فرض فشار تماس یکنواخت و گوهی مثلثی شکل غیرخمیری در زیر پی در حالت زیری کامل از مقادیر متناظر حاصل از روش آنالیز حدی مرز بالا و مقادیر به دست آمده توسط مارتین [۲۱] و کومار [۲۵] به میزان قابل توجهی بیشتر بوده است. به عنوان مثال، مقادیر ضریب N_γ برای پی نواری زیر به ازای $\varphi = 40^\circ$ توسط بولتن و لو [۳۰] و مارتین [۲۱] به ترتیب برابر ۱۲۱ و ۸۵/۵ گزارش شده است. بنابراین، یکنواخت فرض کردن شب فشار تماس کف پی فرض مناسبی نبوده و نتایج را به میزان قابل ملاحظه‌ای تحت تأثیر قرار می‌دهد.

نتایج نشان داده است که زیر پی تأثیر قابل ملاحظه‌ای بر ضریب N_γ دارد، اما ضرایب ظرفیت برابری N_q و N_c با تغییرات زیری سطح تماس خاک و پی متأثر نمی‌شوند. به طور کلی تفاوت قابل توجهی در بزرگای N_γ برای حالات صیقلی و زیر مشاهده شده است [۳۱، ۱۵، ۲۴، ۳۰، ۴۹]. مقدار N_γ گزارش شده برای پی صیقلی توسط محققین مختلف بسیار به هم نزدیک است، اما با این حال تفاوت قابل ملاحظه‌ای در مقادیر ضریب N_γ به دست آمده برای پی زیر وجود دارد [۲۵]. نتایج نشان داده است که فشار کف پی زیر با افزایش فاصله از لبه به سمت مرکز پی به صورت غیرخطی افزایش می‌یابد. همچنین، مشاهده شده است که این تغییرات برای

کف پی از لبه‌های دو طرف آن شروع شده و در امتداد محور تقارن با زاویه‌ای برابر $\varphi - 2/\pi$ خاتمه می‌یابند [۲۵، ۴۸].

ضریب ظرفیت برابری استاتیکی N_γ برای پی نواری کاملاً زبر ($\delta = 0$) با استفاده از روش مشخصه‌های تنش با ملحوظ کردن گوهی منحنی شکل غیرخمیری در زیر پی توسط کومار [۲۵] محاسبه شده است. در این حالت، برای یک پی با زیری کامل مستقر بر محیط غیرچسبنده، نسبت تنش برشی (α) به تنش نرمال (σ) تنها در لبه‌های پی برابر $\tan\varphi$ در نظر گرفته شده است. با توجه به افزایش تدریجی زاویه‌ی اصطکاک بسیج شده در امتداد سطح تماس خاک و پی از مقدار صفر در مرکز پی تا مقدار φ در لبه‌ی پی، نسبت تنش برشی به تنش نرمال نیز باید در امتداد کف پی از مقدار صفر در مرکز تا مقدار $\tan\varphi$ در لبه‌های دو طرف پی افزایش یابد. اما در این حالت توزیع نسبت تنش برشی به تنش نرمال به صورت یکنواخت و تنها در لبه‌های پی برابر حد اکثر مقدار اصطکاک بسیج شده فرض می‌شود. جهت‌های مربوط به تنش‌های نرمال و برشی در لبه‌های پی در شکل (۴) نشان داده شده‌اند. با پیروی از شرایط فوق، مقدار θ در امتداد کف و لبه‌های پی برابر $2\varphi - \pi/4$ خواهد شد [۲۵]. در امتداد صفحه‌ی قائم گذرنده از مرکز پی، تنش برشی برابر صفر است و این صفحه به عنوان صفحه‌ی اصلی حداقل شناخته شده و مقدار θ در امتداد خط مرکزی پی برابر صفر است. مجدداً روش استاندارد تفاضل حدی سوکولفسکی [۲۰] برای حل عددی تا آخرین خط مشخصه‌ی α (QO_R) استفاده شده است. از آنجایی که مرز حوزه‌ی خمیری به غیر از لبه‌های پی تا کف پی گسترش نیافته است، بنابراین فشار قائم در امتداد کف پی رانمی‌توان به دست آورد. با این حال، مقدار تقریبی فشار کف پی (P_u) را می‌توان از

شکل (۴): مکانیسم گسیختگی و گوهی منحنی شکل زیر پی [۲۵].

از آنجایی که زمین افقی بوده و با فشار سربار یکنواختی معادل بارگذاری شده است، ناحیه‌ی برشی مسطح مقاوم (ROG) یا همان ناحیه‌ی گوهی^۸ مطابق شکل (۵) توسعه یافته است. مرز این ناحیه (OR) با افق زاویه‌ی α می‌سازد و وضعیت تنش برای خاک غیرچسبنده در هر نقطه درون ناحیه‌ی گوهی کوشی به کمک روابط (۱۴) تعیین می‌شود [۲۴]:

$$\begin{aligned}\sigma_x &= \gamma x + q \\ \tau_{xy} &= 0 \\ \sigma_y &= (\gamma x + q)(1 + \sin\phi) / (1 - \sin\phi) \\ \theta &= \pi/2\end{aligned}\quad (14)$$

در این روش فرض شده است که در امتداد کف پی و به فاصله‌ی B_1 از لبه‌ی پی، یعنی در فاصله‌ی OE ، نسبت تنش برشی به تنش نرمال، یکنواخت و برابر $\tan \delta$ است. بر این اساس با استفاده از معیار گسیختگی موهر-کولمب و روابط (۳) می‌توان نشان داد که مقدار θ در امتداد OE به کمک رابطه‌ی (۱۵) محاسبه می‌شود [۲۴]:

$$\theta_f = 0.5 \left[-\sin^{-1} \left(\frac{\sin \delta}{\sin \phi} \right) - \delta \right] \quad (15)$$

با شروع از مرزی مانند OR که وضعیت تنش بر روی آن معلوم است، از روش تفاضل محدود سوکولفسکی [۲۰] برای حل عددی وضعیت تنش‌ها در امتداد کف پی در فاصله‌ی B_1 و توسعه‌ی آن تا آخرین خط مشخصه‌ی α (ED) استفاده شده است. محاسبات تا جایی ادامه پیدا می‌کند که مقدار θ در انتهای مشخصه‌ی ED در نقطه‌ی D واقع بر محور تقارن برابر صفر شود. بنابراین، بزرگای θ به تدریج از مقدار منفی در نقطه‌ی E تا صفر در نقطه‌ی D افزایش می‌یابد [۲۴].

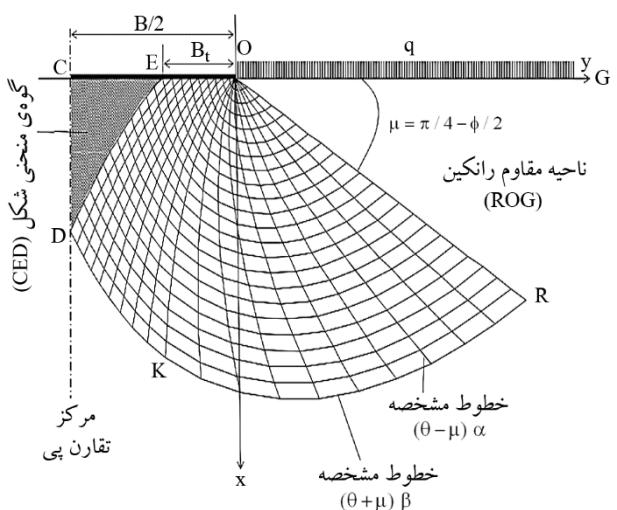
پس از شکل‌گیری ناحیه‌ی خمیری و تعیین وضعیت تنش در امتداد آخرین مشخصه‌ی β (مرز RKD)، ظرفیت باربری نهایی پی، (۱) با انتگرال‌گیری از مؤلفه‌های قائم فشار تماس در امتداد کف پی (امتداد OE) و (۲) از تعادل کلی قائم گوهی غیرخمیری زیر پی (گوهی CED) به دست خواهد آمد. از آنجایی که مقدار تنش برشی در امتداد صفحه‌ی قائم CD برابر صفر است، بنابراین در حالتی که وضعیت تنش در امتداد خط

مقادیر بزرگ‌تر زاویه‌ی اصطکاک داخلی خاک بیشتر بوده است.

۲-۳-۲-۳-شیب فشار تماس غیریکنواخت در کف پی

۱-۲-۳-زیری با احتساب گوهی منحنی شکل غیرخمیری در کف پی در مطالعه‌ی انجام شده توسط کومار [۲۴]، آنالیزهای تعیین ضریب N مطابق شکل (۵) و با ملاحظه کردن گوهی منحنی شکل غیرخمیری در کف پی برای مقادیر مختلف زاویه‌ی اصطکاک سطح تماس پی و خاک (۸) صورت گرفته است. پارامتر δ تحت عنوان زیری و به صورت نسبت تنش برشی به تنش نرمال در کف پی بیان شده است. مقادیر زاویه‌ی اصطکاک داخلی خاک در محدوده‌ی ۵ تا ۵۰ درجه با افزایش ۵ درجه در هر گام و نسبت ϕ/δ در محدوده‌ی صفر برای پی صیقلی تا یک برای پی کاملاً زیر با افزایش $1/0$ در هر مرحله تعریف شده است. نقطه‌ی ظهور گوهی منحنی شکل در فاصله‌ای برابر B_1 نسبت به لبه‌ی پی در نظر گرفته شده است. چنین گوهای برای تحلیل پی‌های با مقادیر مختلف زیری ($\phi < \delta$) با یک مقدار مشخص از δ توسط مارتین [۲۱] و اسمیت [۲۶] نیز به کار گرفته شده است.

لازم به ذکر است که هندسه‌ی گوهی منحنی شکل غیرخمیری به گونه‌ای ثابت نگاه داشته شده است که همواره بتوان از این شرط که زاویه‌ی اصطکاک سطح تماس در مرکز پی برابر صفر و در فاصله‌ی B_1 از لبه‌ی پی برابر δ باشد، اطمینان حاصل کرد [۲۶، ۲۱].

شکل (۵): الگوی گسیختگی خاک در زیر نیمه‌ی سمت راست پی نواری زیر و آرایش خطوط مشخصه‌ی تنش [۲۴].

یافته و این بدان معنی است که با افزایش زیری، عرض گوهه منحنی شکل به تدریج افزایش یافته است. برای $\delta = 0$ صرف نظر از مقدار φ ، مقدار B_i / B_e همواره برابر $0/5$ است و یا به عبارت دیگر، برای یک پی سیقلی هیچ گوهه‌ای در زیر پی وجود نخواهد داشت. این مشاهدات با آنالیزهای مختلف انجام شده توسط محققین مختلف [۳۰، ۴۲، ۴۸، ۵۰-۵۱] بر روی پی سیقلی در تطابق است.

از سوی دیگر برای $\varphi = \delta$ ، مقدار B_e / B_i برای مقادیر بزرگتر φ به صفر نزدیک می‌شود و این بدان معنی است که برای یک پی کاملاً زبر نقطه‌ی ظهور گوهی منحنی شکل به تدریج به سمت لبه‌های پی میل می‌کند. با این حال برای مقادیر بزرگتر φ ، مقدار B_e / B_i حتی برای $\varphi = 1/\delta$ همواره کوچک‌تر است. فشار کف پی نیز به طور مداوم با حرکت از لبه‌ها به سمت مرکز پی افزایش یافته و بزرگ‌گای فشار در هر نقطه در امتداد کف پی برای مقادیر بزرگتر φ و δ بیشتر است. مشاهده شده است که مقدار فشار برای $\delta = 0$ و $\varphi = \delta$ در حرکت به سمت مرکز پی به ترتیب به صورت خطی و غیرخطی افزایش می‌یابد.

همچنین، ترسیم الگوهای گسیختگی خاک در زیر پی توسط کومار [۲۴] نیز نشان داد که حداکثر عمق بیرونی ترین مشخصه‌ی β (RKD) و میزان خمیدگی گوهی منحنی شکل غیرخمیری در مشخصه‌ی ED با افزایش زیری به طور پیوسته افزایش یافته است.

۳-۲-۲-۲-زیری به صورت معادله‌ی خط و سهمی

کومار و گاش [۲۷] در محاسبه‌ی ضریب ظرفیت باربری استاتیکی N برای پی‌های حلقوی و مدور با استفاده از روش مشخصه‌های تنش، توزیع زبری کف پی را به سه حالت مختلف به صورت معادلات (۱) مقرر سهموی^۹، (۲) خطی^{۱۰} و (۳) محدب به سهموی^{۱۱} در نظر گرفتند. مشابه با حالات قبل، در این روش نیز نسبت تنش برشی به تنش نرمال در هر نقطه در سطح تماس کف پی و خاک برابر $\tan\delta$ تعریف شده است. همچنین، پارامتر δ به عنوان زاویه‌ی اصطکاک سطح تماس بین کف پی و مصالح غیر چسبنده‌ی زیر آن معرفی شده است. آنالیزهای انجام شده بر

مشخصه‌ی ED به صورت عددی ایجاد می‌شود، هیچ تقریبی در تعیین مقدار بار گسیختگی نهایی پی (P_u) وجود نخواهد داشت. در نتیجه، برای دستیابی به فشار قائم (P) در امتداد مرز CE در بالای گوهی غیرخمیری، مشابه آنالیزهای پیشین انجام شده توسط محققین [۲۵]، فرض بر آن است که برای هر یک از المان‌های efg نشان داده شده در شکل (۶)، نیروهای برشی به وجود آمده در امتداد صفحات eh و fg هیچ مشارکتی در جهت قائم ندارد [۲۶].

عرض بی = B

$\tau = p \tan\delta$

شکل (۶): متغیرها و جزئیات گوهی منحنی شکل در زیر نیمه‌ی سمت راست به، زیر [۲۴].

در برنامه‌ی انجام محاسبات به جای انتخاب یک مقدار مشخص برای B_i ، تعداد مشخصه‌های β انتخاب شده به منظور پوشش طول OE در امتداد کف پی همواره ثابت در نظر گرفته شده است. با این حال، برای مقادیر معلوم φ/δ و φ ، تعداد مشخصه‌های β بر روی نسبت B_i/B و بزرگای P_i مرتبط با آن تأثیر نمی‌گذارد. محاسبات انجام شده نشان داد که به ازای مقادیر مختلف φ/δ و φ ، نسبت طول ED به E_i تقریباً ثابت باقی می‌ماند و به مقدار B_i انتخاب شده بستگی ندارد. به عبارت دیگر، مقدار B_i و بزرگای بار گسیختگی مرتبط با آن برای یک φ/δ و φ مشخص، یکسان بوده است [۲۴].

نتایج نشان داده است که با افزایش زبری، بزرگای N_y به ازای هر کدام از مقادیر زاویه‌ی اصطکاک داخلی خاک به طور پیوسته افزایش یافته و تغییرات N_y در مقادیر زبری کمتر به طور مشخص برای مقادیر بزرگتر φ قابل توجه‌تر بوده است. مقدار B_i/B با افزایش نسبت φ/δ برای تمام مقادیر φ کاهش

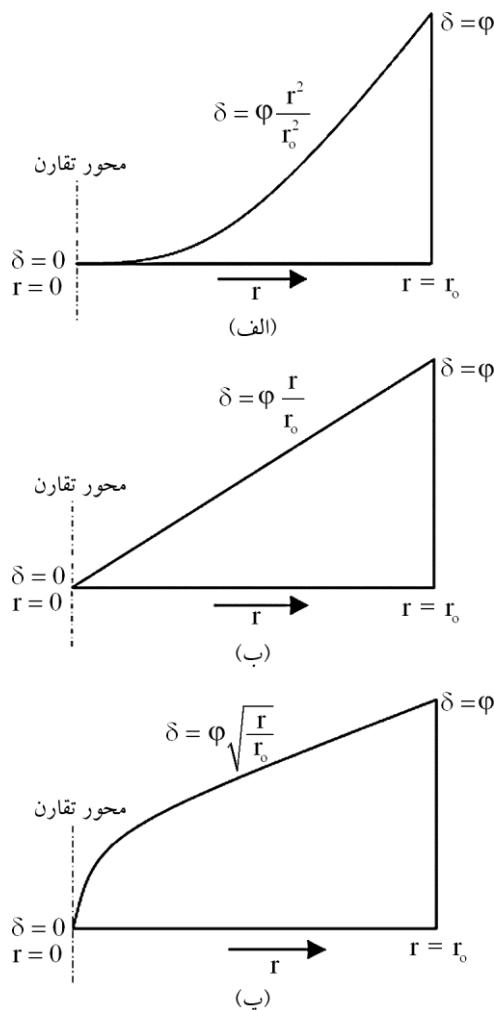
سهموی، خطی و محدب سهموی هستند. با توجه به اینکه نسبت r/r_0 همواره کوچک‌تر از ۱ است، متوسط مقدار بسیج شده برای δ در امتداد کف پی در حالت توزیع زیری به صورت مقعر سهموی کمترین مقدار سه حالت فوق الذکر است. نتایج حاصل از مقایسه‌ی حالت‌های مختلف زیری اتخاذ شده در این تحقیق نشان داد که در نظر گرفتن زیری به صورت معادلات پیش‌فرض تأثیر قابل توجهی بر مقدار ضریب N_y دارد. پاسخ‌های حاصل از توزیع زیری به صورت مقعر سهموی و محدب سهموی به ترتیب کمترین و بیشترین مقدار ضریب N_y را برای مقادیر مختلف زاویه‌ی اصطکاک داخلی ($50^\circ \leq \varphi \leq 10^\circ$ با افزایش ۱۰ درجه در هر مرحله) و نسبت شعاع داخلی به شعاع خارجی پی حلقوی در هر مرحله) و نسبت $r_i/r_0 \leq 0$ با افزایش 25° در هر مرحله) به دست داده است. مقادیر حاصل از توزیع زیری به صورت خطی نیز در محدوده‌ی بین دو حالت توزیع مقعر سهموی و محدب سهموی قرار گرفته است [۲۷].

در ادامه به منظور تعیین حداقل مقدار بار گسیختگی، تمام محاسبات مکرراً با توزیع مقعر سهموی انجام شد و تغییرات فشار کف پی برای دو حالت پی صیقلی و زیر به دست آمد. نتایج نشان داد که مقدار فشار به دست آمده در زیر پی زیر بیشتر از فشار زیر پی صیقلی بوده است. الگوی گسیختگی خاک زیر پی زیر با پی صیقلی متفاوت بوده و گروه خطوط مشخصه در پی زیر در ناحیه‌ی کوشی اندکی از خط مستقیم منحرف شده است. همچنین، مشاهده شد که در یک شرایط مشابه برای پی و خاک زیر آن، وسعت حوزه‌ی خمیری شده در زیر پی زیر به طور مشخص از پی صیقلی بیشتر بوده است [۲۷].

۳-۲-۳- روش مارتین در حل مسئله‌ی زیری

در مسئله‌ی مارتین [۲۸، ۲۱]، معادلات تنش در وضعيت استاتیکی و برای شرایط مرزی نشان داده شده در شکل (۸) حل شده‌اند. در این حالت بر روی سطح آزاد افقی Ay فرض بر آن است که مقدار سربار یکنواخت $q_0 \geq 0$ و مقدار تنش برشی برای صفر است ($\tau_{Ay} = 0$). المان‌های خاک در امتداد Ay در

این فرض استوار بوده است که مقدار δ برای پی زیر به تدریج از مقدار صفر در محور تقارن تا مقدار φ برابر زاویه‌ی اصطکاک داخلی خاک در لبه‌ی پی افزایش می‌یابد. سه حالت مختلف اتخاذ شده برای زیری پی در شکل (۷) نشان داده شده‌اند.

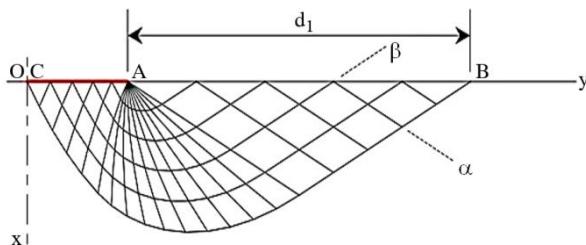
شکل (۷): حالت‌های مختلف زیری پی (φ) (الف) مقعر سهموی، (ب) خطی، و (پ) محدب سهموی [۲۷].

مقدار δ در امتداد سطح تماس خاک و پی در فاصله‌ی شعاعی r نسبت به محور تقارن برای سه حالت فوق الذکر توسط روابط (۱۶) تعریف شده است [۲۷]:

$$\begin{aligned} \delta &= \varphi \left(\frac{r}{r_0} \right)^2 \\ \delta &= \varphi \left(\frac{r}{r_0} \right) \\ \delta &= \varphi \left(\frac{r}{r_0} \right)^{0.5} \end{aligned} \quad (16)$$

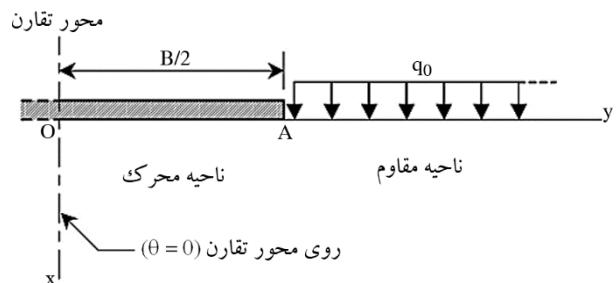
روابط (۱۶) به ترتیب بیانگر معادلات مربوط به حالت‌های مقعر

(الف) حل نوع (۱)- پی صیقلی ($\delta = 0$): برای یک پی صیقلی در موقعیت $0 = y$ ، مقدار $0 = \theta$ است، بنابراین تنش اصلی حداکثر (σ_1) قائم بوده و در نتیجه $0 = \theta_{OA}$ است. در این حالت، مطابق شکل (۹) تمامی خطوط مشخصه‌ی β از سطح زمین به سمت کف پی گسترش می‌یابند [۲۸]. به منظور تعیین نحوه‌ی گسترش شبکه‌ی خطوط مشخصه، از فرآیند تنظیم تکرار^{۱۲} به گونه‌ای استفاده می‌شود که آخرین خط مشخصه‌ی β پی را در محور تقارن قطع نماید. بنابراین، فاصله‌ی d_1 باید به نحوی تنظیم شود تا بیرونی ترین خط مشخصه‌ی β (مشخصه‌ی β) نسبت به β (مشخصه‌ی α) با کمترین تلورانس پی را در نقطه‌ی O واقع بر محور تقارن (BC) با کمترین تلورانس پی را در نقطه‌ی O واقع بر محور تقارن قطع نماید. لازم به ذکر است که در سازگاری میدان سرعت، در امتداد کف پی و خارج از شبکه‌ی خطوط مشخصه، ناپیوستگی وجود دارد و خاک بیرون از شبکه صلب فرض می‌شود [۲۱].

شکل (۹): آرایش مشخصه‌های تنش در زیر یک پی صیقلی [۲۸].

(ب) حل نوع (۲)- پی کاملاً زبر ($\phi = \delta$): در حل نوع (۲)، الزامات ارضی شرایط مرزی بر روی محور x بدان معنی است که زیری در هیچ کدام از نقاط سطح تماس پی و خاک بسیج نمی‌شود و مطابق شکل (۱۰) هیچ کدام از خطوط مشخصه‌ی β نمی‌تواند به زیر پی برسد و همه‌ی آنها در موقعیتی درون محیط خاک خاتمه می‌یابند. لازم به ذکر است که در این شرایط هیچ گونه نیازی به اعمال شرط مرزی پی زبر (رابطه‌ی ۱۸) نیست [۲۱]. در امتداد صفحه‌ی عمودی عبوری از مرکز پی تنش برشی وجود نداشته و بر این اساس این صفحه باید صفحه‌ی اصلی حداقل باشد. بنابراین مرز گوهی منحنی شکل با محور تقارن زاویه‌ای برابر $\pi/2 - \phi/2$ می‌سازد [۲۹]. فرآیند تنظیم تکرار در این حالت همان‌طور که در شکل (۱۰) مشاهده می‌شود شامل دو متغیر (۱)

شکل (۸): شرایط مرزی مسئله‌ی مارتین [۲۸].

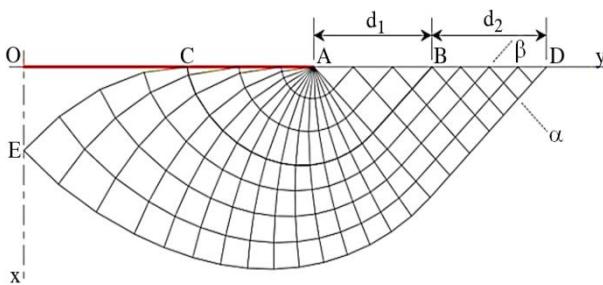
حال گسیختگی مقاوم قرار دارند، یعنی تنش اصلی حداکثر (σ_1) افقی و تنش اصلی حداقل (σ_3) قائم و برابر q_0 است. با استفاده از دایره‌ی موهر تنش، مقادیر σ_{Ay} و θ_{Ay} را می‌توان به کمک روابط (۱۷) محاسبه کرد:

$$\begin{aligned} \sigma_{Ay} &= (q_0 + cc\cos\phi)/(1 - \sin\phi) \\ \theta_{Ay} &= \pi/2 \end{aligned} \quad (17)$$

المان‌های خاکی که مستقیماً در زیر پی قرار گرفته‌اند در وضعیت گسیختگی محرك قرار دارند. در این حالت با فرض پی صیقلی، تنش اصلی حداکثر قائم و $0 = \theta_{OA}$ است. اما اگر سطح تماس خاک و پی زیر باشد و کل زبری نیز بسیج شود، آنگاه خطوط مشخصه‌ی α بر کف پی مماس می‌شوند و مطابق آنچه پیش‌تر گفته شد، $0 = \theta_{OA}$ از رابطه‌ی (۱۸) تعیین می‌شود (به رابطه‌ی ۱۵ مراجعه شود):

$$\theta_{OA} = -\pi/4 - \phi/2 \quad (18)$$

در مسئله‌ی مارتین تمامی آنالیزها بر طبق هندسه‌ی کرنش صفحه‌ای انجام شده و رفتار خاک به صورت صلب خمیری کامل با معيار گسیختگی موهر-کولمب، تغییرات چسبندگی به صورت خطی با عمق و زاویه‌ی اصطکاک داخلی خاک ثابت فرض شده است. محاسبات میدان تنش و سرعت برای پی‌های صیقلی و زبر با استفاده از روش مشخصه‌ها انجام شده است [۳۱، ۲۱]. فرض دیگر این است که مشخصه‌های تنش و سرعت منطبق بوده و صفحاتی را نشان می‌دهند که بر روی آنها دواير موهر تنش بر پوش گسیختگی مماس می‌شوند. به طور کلی، سه حالت مختلف برای برآورد ظرفیت باربری استاتیکی پی نواری توسط مارتین در نظر گرفته شده است:

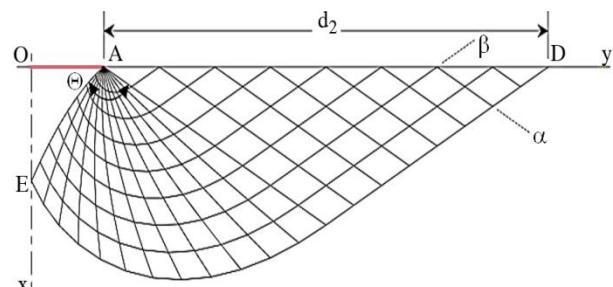
شکل (۱۱): آرایش مشخصه‌های تنش در زیر یک پی کاملاً زیر [۲۸].

در این حالت نیز مرز گوهی منحنی شکل غیرخمیری با محور تقارن پی زاویه‌ای برابر $2\phi - \pi/4$ می‌سازد [۲۹]. ساخت این نوع از شبکه‌ی خطوط مشخصه مستلزم فرآیند تنظیم تکرار برای دو فاصله‌ی مجزا بر روی سطح آزاد زمین در مجاورت پی است تا مشخصه‌های β ای که به سطح زیرین پی می‌رسند را از آنهایی که به کف پی نمی‌رسند مشخص نماید. بنابراین، فواصل d_1 و d_2 باید به گونه‌ای تنظیم شوند که شرایط $y = 0$ در نقطه‌ی E تأمین شود [۳۱، ۲۱].

ضرایب N_γ به دست آمده به ازای مقادیر مختلف زیری در جدول (۱) نشان داده شده‌اند و شکل (۱۲) نیز تأثیر زیری بر ضریب N_γ را نشان می‌دهد. نتایج نشان می‌دهند که پی‌های با زوایای اصطکاک سطح تماس کوچک‌تر از $3\phi - \delta = 0$ بدون در نظر گرفتن مقدار ϕ همچنان حداقل ۷۵ درصد ظرفیت پی با زیری کامل را فراهم می‌کنند. در زوایای اصطکاک داخلی بزرگ، ضریب N_γ پی صیقلی به مقدار نصف ضریب N_γ پی زیر نزدیک می‌شود. لازم به ذکر است که گوهی غیرخمیری برای پی‌های کاملاً زیر ($\phi = \delta$) یا درصدی زیر ($\phi < \delta$ ، هرگز کل عرض پی را نمی‌پوشاند و این بدان معنی است که راه حل‌ها همواره از حل نوع ۳ هستند [۲۱]. بنابراین، حل نوع ۲ تنها حالت خاص و حدی حل نوع ۳ است.

نتایج نشان داده است که فرضیات اولیه‌ی مختلف برای پی زیر با احتساب حالت‌های مختلف برای گوهه‌های غیرخمیری در زیر پی و یا فرض اشکال از پیش تعیین شده بالاخص در شرایطی که خاک دارای وزن است به نتایج نادرستی منتهی می‌شود. نتایج آنالیزهای مارتين [۲۱، ۲۸] نشان داد که شکل گوهی منحنی

میزان گسترش شبکه‌های مشخصه در امتداد سطح آزاد زمین و (۲) دهانه یا زاویه‌ی ناحیه‌ی گورست^{۱۳} (Θ) است. فاصله‌ی d_2 و زاویه‌ی مذکور باید به گونه‌ای تنظیم شوند که شرایط $y = 0$ در درونی ترین نقطه‌ی E تأمین شود. در سازگاری میدان سرعت، گوهی منحنی شکل به همراه پی به صورت یک جسم صلب به سمت پایین حرکت می‌کند و موجب ایجاد ناپیوستگی میدان سرعت در امتداد درونی ترین خط مشخصه‌ی α می‌شود [۲۱].

شکل (۱۰): آرایش مشخصه‌های تنش در زیر یک پی کاملاً زیر [۲۸].

(پ) حل نوع (۳)- پی کاملاً زیر ($\phi = \delta$): در حل نوع (۳)، معادله‌ی (۱۸) به‌وضوح با الزامات تقارن عمومی ناسازگار بوده و این مسئله بدان معنی است که زیری بالقوه^{۱۴} از سطح تماس پی و خاک هرگز در تمام طول کف پی بسیج نمی‌شود، بلکه همانطور که از شکل (۱۱) مشاهده می‌شود زیری کامل تنها در طول سطح تماس CA از کف پی بسیج می‌شود. در این حالت اگر میدان تنش به درون ناحیه‌ی الاستیک (OEC) گسترش یابد، آنگاه زیری کامل نیز می‌تواند در کل طول OA بسیج شود. پارامترهای مسئله در حل نوع (۳) به گونه‌ای است که مطابق شکل (۱۱) برخی از مشخصه‌های درونی β می‌توانند از سطح زمین به سمت کف پی گسترش یابند. الباقی خطوط مشخصه‌ی β در موقعیتی در میانه‌های خاک خاتمه یافته‌اند. خطوط مشخصه‌ی α ای که در بخشی از کف پی ظاهر می‌شوند به کف پی مماس هستند و در این بخش از سطح تماس خاک و پی تمام مقاومت برشی خاک بسیج شده است [۲۱].

روش مشخصه‌ها برای حالات مختلف پی‌های مستقر بر زمین افقی، متکی بر شیب و مستقر در مجاورت شبیب در وضعیت‌های استاتیکی و لرزه‌ای توسط بسیاری از محققین انجام شده است. حال وقت آن است که برآورد این ضرایب برای پی‌های زیر در حالات مختلف قرارگیری پی مورد توجه قرار گیرد. لازم به ذکر است اخیراً برخی از مسائل مرتبط با این حوزه توسط احمدی و همکاران [۵۱-۵۲] مورد بحث و بررسی قرار گرفته است.

۵- جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

در این مقاله، معادلات حاکم، شرایط مرزی و روش‌های ایجاد میدان تنش برای پی‌های صیقلی و زیر با استفاده از روش مشخصه‌های تنش تشریح شد. همچنین، نحوه‌ی اتخاذ زبری، چگونگی توزیع یکنواخت یا غیریکنواخت آن و نیز اثرات ناشی از آن بر ظرفیت باربری پی مورد بحث و بررسی قرار گرفت. در جدول (۲) خلاصه‌ای از فرضیات و شرایط حل مسائل ظرفیت باربری پی سطحی زیر و نتایج مستخرج از مهم‌ترین کارهای ثبت شده در ادبیات فنی ارائه شده است. به‌طور کلی از مرور پژوهش‌های صورت گرفته در این حوزه می‌توان به نتایج زیر اشاره کرد:

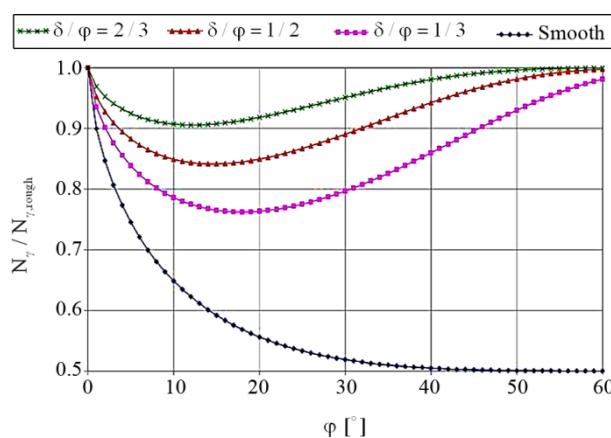
در نظر گرفتن زبری ظرفیت باربری پی را متأثر می‌کند. فشار تماس زیر یک پی زیر بیشتر از پی صیقلی بوده و الگوی گسیختگی خاک زیر آنها با یکدیگر متفاوت است. وسعت حوزه‌ی خمیری در زیر پی زیر به‌طور مشخص از پی صیقلی بیشتر است. توزیع فشار در زیر پی‌های صیقلی و زیر به سمت مرکز پی به صورت خطی و غیرخطی افزایش می‌یابد. آرایش مشخصه‌های تنش مربوط به ضرایب ظرفیت باربری ناشی از سربار و چسبندگی مشابه هستند و زیر پی تأثیری بر مقدار بار گسیختگی آنها ندارد، اما مؤلفه‌ی ناشی از وزن به‌طور قابل ملاحظه‌ای از زبری پی متأثر می‌شود.

زبری پی در روش مشخصه‌ها به‌طور معمول با اتخاذ شبیب فشار تماس در کف پی، معادلات پیش‌فرض، گوه‌های مثلثی یا منحنی شکل غیرخمیری با فرضیات اولیه‌ی مختلف در نظر گرفته شده است. هر کدام از این فرضیات مقادیری از ظرفیت باربری را به دست می‌دهند که در بین حدود بالا و پایین پاسخ‌ها قرار می‌گیرند،

غیرخمیری که می‌تواند بخشی یا تمام عرض پی را بپوشاند، طی فرآیند تکرار مورد نیاز برای تعیین شبکه‌ی خطوط مشخصه برای هر ترکیب ویژه‌ای از پارامترهای خاک و پی به‌طور طبیعی به دست خواهد آمد.

جدول (۱): مقادیر N_{γ} به ازای مقادیر مختلف φ / δ و φ [۲۱].

زبری $\delta = \varphi$	$\delta / \varphi = 2/3$	$\delta / \varphi = 1/2$	$\delta / \varphi = 1/3$	صیقلی $\delta = 0$	φ (درجه)
۰/۴۳۳۲	۰/۳۹۲۹	۰/۳۶۷۸	۰/۳۴۰۴	۰/۲۸۰۹	۱۰
۲/۸۳۹	۲/۶۰۶	۲/۴۱۱	۲/۱۶۷	۱/۵۷۹	۲۰
۱۴/۷۵	۱۴/۰۳	۱۳/۱۴	۱۱/۷۵	۷/۶۵۳	۳۰
۸۵/۵۷	۸۳/۸۹	۸۰/۶۲	۷۳/۵۵	۴۳/۱۹	۴۰
۷۴۲/۹	۷۳۹/۸	۷۲۸/۹	۶۹۰/۸	۳۷۲/۰	۵۰

شکل (۱۲): تأثیر زبری بر ضریب N_{γ} [۲۱].

۴- چالش‌های کنونی

از مسائل پیچیده در استفاده از روش مشخصه‌های تنش فرض زبری کامل کف پی است. در این شرایط ماهیت دقیق شرایط مرزی که باید در کف پی به کار برد شود واضح نیست [۲۱]. تا کنون محاسبه‌ی ضرایب ظرفیت باربری با احتساب زبری غیریکنواخت در شرایط استاتیکی انجام شده است. بنابراین، برآورد این ضرایب به دلیل کاهش قابل توجه آنها در حالت لرزه‌ای از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. با قرارگیری پی در شبیب پی‌نهایت یا در مجاورت شیروانی و به دلیل کاهش ظرفیت باربری در این حالات نسبت به زمین افقی، بر اهمیت مسئله افزوده خواهد شد. برآورد ظرفیت باربری پی صیقلی با استفاده از

جدول (۲): خلاصه وضعیت حل مسائل ظرفیت باربری پی‌های سطحی زیر با روش مشخصه‌های تنش.

نام محقق	نوع پی	شیب فشار تماس	وضعیت لردهای	نحوه اتخاذ زیری	ضرایب محاسبه شده
بولن و لو [۳۰]	مدور و نواری	یکنواخت	×	گوهی مثلثی شکل غیرخمیری، زیری کامل ($\delta = \varphi$)	N_γ و N_q
کومار [۲۵]	نواری	یکنواخت	×	گوهی منحنی شکل غیرخمیری، زیری کامل ($\delta = \varphi$)	N_γ
مارتین [۲۸، ۲۱]	مدور و نواری	غیر یکنواخت	×	گوهی منحنی شکل غیرخمیری، ($0 \leq \delta \leq \varphi$)	N_γ و N_q ، N_c
کومار و گاش [۲۷]	حلقوی	غیر یکنواخت	×	به صورت معادله‌ی خط و سهمی	N_γ
کومار [۲۴]	نواری	غیر یکنواخت	×	گوهی منحنی شکل غیرخمیری ($0 \leq \delta \leq \varphi$)	N_γ
کمالیان و همکاران [۳۴]	نواری	یکنواخت	✓	به صورت اثر شیب بار یکنواخت ($\delta = \tan^{-1}(K_h)$)	N_γ و N_q

5. Farzaneh, O., Askari, F., and Ganjian, N. (2008) Three-dimensional stability analysis of convex slopes in plan view. *Journal of Geotechnical and Geoenvironmental Engineering*, **134**(8), 1192-1200.
6. Farzaneh, O., Askari, F. and Yeganeh Khaksar, R. (2010) Bearing Capacity of Foundations Located on Concave Slopes in Plan View Using Upper Bound Theorem. *Journal of Civil and Surveying Engineering*, **44**(2), 215-224 (in Persian).
7. Hjiaj, M., Lyamin, A.V., and Sloan, S.W. (2005) Numerical Limit Analysis Solutions for the Bearing Capacity Factor $N\gamma$. *International Journal of Solids and Structures*, **42**(5-6), 1681-1704.
8. Lyamin, A.V. and Sloan, S.W. (2002) lower bound limit analysis using non-linear programming. *International Journal for Numerical Methods in Engineering*, **55**(5), 573-611.
9. Lyamin, A.V. and Sloan, S.W. (2002) Upper bound limit analysis using linear finite elements and non-linear programming. *International Journal for Numerical and Analytical Methods in Geomechanics*, **26**(2), 181-216.
10. Askari, F. and Farzaneh, O. (2003) Upper-bound solution for seismic bearing capacity of shallow foundations near slopes. *Geotechnique*, **53**(8), 697-702.
11. Kumar, J. and Khatri, V.N. (2008) Effect of footing roughness on lower bound $N\gamma$ values. *International Journal of Geomechanics*, **8**(3), 176-187.
12. Kumar, J. and Khatri, V.N. (2011) Bearing capacity factors of circular foundations for a general $c-\varphi$ soil using lower bound finite elements limit Analysis. *International Journal for Numerical and*

اما مقادیر آنها با یکدیگر متفاوت است. توزیع یکنواخت یا غیر یکنواخت زیری در کف پی نیز تأثیر قابل ملاحظه‌ای بر ظرفیت باربری پی دارد. به طوری که بیشتر بودن زیری بسیج شده در کف پی در یک حالت نسبت به دیگر حالات اتخاذ زیری، موجب افزایش مؤلفه‌ی ظرفیت باربری ناشی از وزن می‌شود. بنابراین، یکنواخت فرض کردن شیب فشار تماس در کف پی فرض مناسبی نبوده و نتایج را محافظه‌کارانه به دست می‌دهد.

به طور کلی با افزایش زیری، بزرگای مؤلفه‌ی ظرفیت باربری ناشی از وزن به ازای یک مقدار مشخص از زاویه‌ی اصطکاک داخلی به طور پیوسته افزایش می‌یابد. برای یک پی زیر، نقطه‌ی ظهر گوهی غیرخمیری با افزایش مقدار زیری به تدریج به سمت لبه‌های خارجی پی تمايل پیدا کرده و پنهانی سطح تماس پی و خاک در بخش گوهی منحنی شکل با افزایش زیری و زاویه‌ی اصطکاک داخلی خاک افزایش می‌یابد.

مراجع

1. Terzaghi, K. (1943) *Theoretical Soil Mechanics*. Wiley, New York.
2. Taylor, D. (1948) *Fundamentals of Soil Mechanics*. Chapman and Hall, Limited, New York.
3. Meyerhof, G.G. (1951) The ultimate bearing capacity of foudations. *Geotechnique*, **2**(4), 301-332.
4. Richards Jr, R., Elms, D.G., and Budhu, M. (1993) Seismic bearing capacity and settlements of foundations. *Journal of Geotechnical Engineering*, **119**(4), 662-674.

25. Kumar, J. (2003) $N\gamma$ for rough strip footing using the method of characteristics. *Canadian Geotechnical Journal*, **40**(3), 669-674.
26. Smith, C.C. (2005) Complete limiting stress solutions for the bearing capacity of strip footings on a Mohr-Coulomb soil. *Géotechnique*, **55**(8), 607-612.
27. Kumar, J. and Ghosh, P. (2005) Bearing capacity factor $N\gamma$ for ring footings using the method of characteristics. *Canadian Geotechnical Journal*, **42**(5), 1474-1484.
28. Martin, C.M. (2003) New software for rigorous bearing capacity calculations. *Proc. British Geotech. Assoc. Int. Conf. on Found.*, Dundee, 581-592.
29. Sun, J.P., Zhao, Z.Y., and Cheng, Y.P. (2013) Bearing capacity analysis using the method of characteristics. *Acta Mechanica Sinica*, **29**(2), 179-188.
30. Bolton, M.D. and Lau, C.K. (1993) Vertical bearing capacity factors for circular and strip footings on Mohr-Coulomb Soil. *Canadian Geotechnical Journal*, **30**(6), 1024-1033.
31. Martin, C.M. (2004) ABC-analysis of bearing capacity v1.0. Software and documentation. <http://www.eng.ox.ac.uk/civil/people/cmm/software/abc>. Accessed 14 Dec 2014.
32. Casablanca, O., Cascone, E., and Biondi, G. (2016). The static and seismic bearing capacity factor $N\gamma$ for footings adjacent to slopes. *Procedia Engineering*, **158**, 410-415.
33. Cascone, E. and Casablanca, O. (2016). Static and seismic bearing capacity of shallow strip footings. *Soil Dynamics and Earthquake Engineering*, **84**, 204-223.
34. Kamalian, M., Behnia, C., Lotfizadeh, M., and Rastegar, A. (2011) Considerations about load inclination effect on seismic bearing capacity factors of strip foundations. *Journal of Civil and Surveying Engineering*, **45**(4), 495-504 (in Persian).
35. Kamalian, M., Goldasteh, M., Amoli, R., and Rahmani, I. (2013) Estimation of seismic bearing capacity coefficients of strip foundations adjacent to the top of slopes by the stress characteristic method. *Sharif Journal of Civil Engineering*, **29-2**(3), 81-90 (in Persian).
36. Lyamin, A.V., Salgado, R., Sloan, S.W., and Prezzi, M. (2007) Two-and three-dimensional bearing capacity of footings in sand. *Géotechnique*, **57**(8), 647-662.
37. Griffiths, D.V. (1982) Computation of bearing capacity factors using finite elements. *Geotechnique*, **32**(3), 195-202.
38. Frydman, S. and Burd, H.J. (1997) Numerical studies of bearing-capacity factor $N\gamma$. *Journal of Geotechnical and Geoenvironmental Engineering*, **123**(1), 20-29.
39. Loukidis, D. and Salgado, R. (2009) Bearing capacity of strip and circular footings in sand using finite elements. *Computers and Geotechnics*, **36**(5), 871-879.
40. Manoharan, N. and Dasgupta, S.P. (1995) Bearing capacity of surface footings by finite elements. *Computers and Structures*, **54**(4), 563-586.
41. Erickson, H.L. and Drescher, A. (2002) Bearing capacity of circular footings. *Journal of Geotechnical and Geoenvironmental Engineering*, **128**(1), 38-43.
42. Sokolovski, V.V. (1960) Statics of soil media (translated from Russian by DH Jones and AN schofield). *Butterworth, London, England*, **21**, 369-395.
43. Martin, C.M. (2005) Exact Bearing Capacity Calculations Using the Method of Characteristics. In: *Proceedings of the IACMAG*, Turin, 441-450.
44. Kumar, J. and Mohan Rao, V.B.K. (2002) Seismic bearing capacity factors for spread foundations. *Geotechnique*, **52**(2), 79-88.
45. Kumar, J. and Mohan Rao, V.B.K. (2003) Seismic bearing capacity of foundations on slopes. *Geotechnique*, **53**(3), 347-361.
46. Kumar, J. (2009) The variation of $N\gamma$ with footing roughness using the method of characteristics. *International Journal for Numerical and Analytical Methods in Geomechanics*, **33**(2), 275-284.
47. Kumar, J. and Kouzer, K.M. (2007) Effect of footing roughness on bearing capacity factor $N\gamma$. *Journal of Geotechnical and Geoenvironmental Engineering*, **133**(5), 502-511.
48. Analytical Methods in Geomechanics, **35**(3), 393-405.

48. Lundgren, H. and Mortensen, K. (1953) Determination by the theory of plasticity of the bearing capacity of continuous footings on sand. In: *Proceedings of the Third International Conference on Soil Mechanics and Foundation Engineering*, Zürich, Switzerland, 409-412.
49. Michalowski, R. (1997) An estimate of the influence of soil weight on bearing capacity using limit analysis. *Soils and Foundations*, **37**(4), 57-64.
50. Hill, R. (1950) *The Mathematical Theory of Plasticity*. Clarendon Press: Oxford University, London.
51. Ahmadi, S., Kamalian, M., and Askari, F. (2020) Evaluation of the static bearing capacity coefficients of rough strip footing using the stress characteristics method. *Int. J. Civ. Eng.*, **19**, 155-165.
52. Ahmadi, S., Kamalian, M. and Askari, F., (2020) Considerations on bearing capacity factors of rough strip footing using the stress characteristics method. *Iran J. Sci. Technol. Trans. Civ. Eng.*, 1-11.

واژه‌نامه

Limit Equilibrium Method	۱-روش تعادل حدی
Lower and Upper Bound Limit Analysis Methods	۲-روش‌های تحلیل حدی مرز پائین و بالا
Finite Difference	۳-تفاضل محدود
Finite Element	۴-اجزای محدود
Stress Characteristics Method	۵-روش مشخصه‌های تنش
Partial Differential Equation (PDE)	۶-معادلات دیفرانسیل جزئی
Superposition Principle	۷-اصل جمع آثار قوا
Cauchy Zone	۸-ناحیه‌ی کوشی
Parabolic Concave	۹-مقعر سهموی
Linear	۱۰-خطی
Parabolic Convex	۱۱-محدب سهموی
Iterative Adjustment	۱۲-تنظیم تکرار
Goursat Zone	۱۳-ناحیه‌ی گورست
Potential Roughness	۱۴-زبری بالقوه

Literature Review of Estimating the Bearing Capacity of Rough Footings by the Stress Characteristic Lines Method

Shervin Ahmadi^{1*}, Mohsen Kamalian², and Faradjollah Askari³

1. Ph.D. Student in Geotechnical Engineering, Department of Civil Engineering, South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran, *Corresponding Author, email: St_sh_ahmadi@azad.ac.ir
2. Professor, Geotechnical Engineering Research Center, International Institute of Earthquake Engineering and Seismology (IIEES), Tehran, Iran
3. Associate Professor, Geotechnical Engineering Research Center, International Institute of Earthquake Engineering and Seismology (IIEES), Tehran, Iran

The footing of all buildings will be located on the ground. Thus, civil engineers are always faced with the problem of estimating the bearing capacity of shallow foundations. So far, various analytical and numerical methods such as stress characteristic lines method, limit equilibrium method, lower and upper boundary limit analysis methods, as well as finite difference and finite element methods, have been utilized to evaluate the bearing capacity of shallow foundations.

In the meantime, the stress characteristic method, also known as the “slip-line method”, has been shown to be an efficient and useful technique for solving the bearing capacity problem due to its simplicity, high speed in calculations, and no need for neither meshing nor complex soil behavior models. These advantages attracted the attention of many researchers over the past three decades to the stress characteristic lines method.

Obviously, the bearing capacity of footings would be reduced, if they are subjected to seismic loadings or if they are located on slopes or adjacent to them. On the other hand, experimental as well as numerical studies reported in the literature revealed that the roughness of the footing would have an important effect on its bearing capacity. Hence, estimating the bearing capacity of a footing taking into consideration the roughness of its contact surface constitutes one of the important issues in foundation engineering, which of course has been studied only by a small number of researchers.

This paper intends to review the most important works reported in the literature concentrated on the estimation of the bearing capacity of rough shallow foundations by the stress characteristic lines method. We wanted to find the answer to the question that how different researchers considered the roughness factor in evaluating the bearing capacity of footings by the stress characteristic lines method? For this purpose, firstly the mathematical formulation of the stress characteristics method was briefly reviewed. After that, the numerical algorithm of implementing this method to estimate the bearing capacity of smooth as well as rough footings, the corresponding boundary conditions, and calculation procedure for determining the bearing capacity coefficients N_c , N_q , and N_y were discussed. Various techniques for taking into consideration the roughness factor, especially their assumptions, were investigated and compared with the smooth footing case.

An important point to keep in mind when calculating the bearing capacity of rough footing is the non-uniformity of the contact pressure inclination. Various researchers employed different assumptions and obtained quite different results. Some researchers considered uniform roughness by regarding different inclination for the contact pressure along the soil-foundation interface or by placing a non-plastic curved wedge immediately beneath the footing. Some other researchers adopted the non-uniform roughness and solved the roughness problem by assigning a non-plastic curved wedge under the footing, or by considering it as a line and two types of parabolic equations, or even without regarding any pre-assumption failure pattern. The influences of these assumptions and methods on estimating the bearing capacity of rough footings were investigated in detail and discussed. Finally, the most important challenges ahead in evaluating the bearing capacity coefficients of rough footing by the stress characteristic lines method were summarized and explained.

Keywords: Rough Shallow Foundation, Bearing Capacity Coefficients, Stress Characteristic Lines Method, Non-Plastic Curved Wedge.